

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 30	Utgitt 7 juli.	1925
--------	----------------	------

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at 26 juni. ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 har departementet i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 stadfestet den av Ålen herredsstyre i møte den 23 mai d. å. besluttede forandring av § 1 i lukningsvedtekten, således som denne lyder efter departementets avgjørelse av 18 august 1924.

Forandringen trer i kraft den 15 juli førstkommende.

§ 1 vil i sin endrede form ha følgende lydelse:

«Samtlige handlende der har butikk eller utsalgssted innen herredet skal holde sine butikker eller utsalgssteder lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen, således at der ingen handel foregår i nevnte tidsrum.

I sommermånedene juni, juli og august holdes lukket fra kl. 6 kveld til kl. 9 morgen.

Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 5 eftermiddag. Den 1 og 17 mai lukkes kl. 1 eftermiddag.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvori meddeles, at 30 juni. ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924 godkjennes i henhold til §§ 23, 27, 19, 67 og 69 i brandloven av 15 august 1908 som gjeldende inntil videre de av Mysen herredsstyre i møte den 28 mai 1925 vedtatte regler for brandvernets ordning og forskrifter for brandvernet samt forskrifter med takster for feining i Mysen herred — dog med nogen endringer.

De godkjendte regler m. v. er sålydende:

Regler for brandvernets ordning i Mysen.

§ 1. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. Vannverksavdelingen,
2. Ordensavdelingen,
3. Alarmavdelingen,
4. Seilavdelingen,
5. Redningsavdelingen,
6. Spreiteavdelingen,

og har som ledelse:

30 juni.

Brandchefen,
Brandchefens stedfortreder,
Brandmesteren.

§ 2.

1. Vannverksavdelingen skal bestå av 43 mann blant hvilke der uttas en chef, som tillike er brandchefens næstkommanderende, en næstkommanderende, 2 souschefer, 2 formenn, 3 rørleggere samt 5 stråleførere.

2. Ordensavdelingen skal ha 1 chef, 1 souschef og 14 mann.

3. Alarmavdelingen —»— —»— 4 »

4. Seilavdelingen —»— —»— 15 »

5. Redningsavdelingen —»— —»— 22 »

6. Sprøiteavdelingen skal for hver sprøite ha 1 formann, 1 næstformann, 2 strålemestere og minst 8 skift pumpe-mannskaper.

Ved sprøiteavdelingen inngår dessuten som reserve alle tjenstdyktige, mannlige personer i alderen fra 18 til 55 år, som er fastboende på Mysen og ikke opført ved nogen annen av korpsets avdelinger eller fritatt for brandtjeneste.

Det påhviler denne avdelings befal og mannskaper de samme plikter med hensyn til fremmøte under brand og øvelser som de øvrige avdelingens personell.

§ 3. Tilgang av personell skjer kun til sprøiteavdelingen og de øvrige avdelinger (1 til 5) suppleres fra denne. Mannskapsfordeling finner sted så ofte brandchefen finner det nødvendig.

§ 4. Med vannverksavdelingen skal der avholdes minst 1 øvelse hverannen måned året rundt (jfr. Brandkassens skr. 29/11 1900). Med de øvrige avdelinger skal der avholdes minst 1 øvelse 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandchefen finner dette nødvendig.

§ 5. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt, de skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet uten tillatelse.

§ 6. Befal og mannskap plikter å fremmøte til de av brandchefen overensstemmende med § 4 påbudte øvelser. Enhver som er tilknyttet brandvernet plikter å holde sin respektive avdelingschef underrettet om eventuell flytning, likesom han har å innmelde forhold som fritar ham for brandtjeneste (jfr. § 2).

§ 7. Brandtelegrafen skal prøves hver dag ved utsendelse av tidssignaler. Personell hos hvem alarmklokke er innlagt plikter å innmelde enhver observert uregelmessighet i tidssignalene direkte til brandchefen. Alarmkassene prøves 2 ganger i uken.

Forskrifter for Mysen brandvern. 30 juni.

§ 1. I brandtilfelle varsles brandvernet ved en av alarmkassene.

§ 2. Befal og mannskaper plikter i rette tid å fremmøte til de av brandstyret eller brandchefen berammede øvelser, mønstringer eller andre møter, samt ved brandalarm uopholdelig å innfinne sig på brandstedet medbringende de redskaper som er tildelt vedkommende avdeling.

§ 3. Hindres noget medlem ved lovlig forfall fra å fremmøte ved brand, øvelser, mønstring eller annen tjeneste, må han snarest mulig underrette sin nærmeste foresatte herom; uteblivelse uten gyldig grunn medfører straff efter brandlovens § 63.

§ 4. Av de tre overbefalingsmenn: brandchef, stedfortreder og brandmester må aldri to være fraværende fra stedet.

Brandchefen må ikke forlate stedet uten å gi stedfortrederen underretning herom og meddele ham eventuelle spesielle instruksjer i tilfelle ildebrand.

Brandchefens stedfortreder, brandmesteren, vannverksavdelingens befalingsmenn samt øvrige avdelingschefer og næstkommanderende må ikke forlate stedet uten å melde dette for brandchefen.

Vannverksavdelingens mannskaper må ikke forlate stedet uten at avdelingschefen underrettes.

Øvrige mannskaper må ikke forlate stedet for lenger tid enn 4 uker uten at de respektive avdelingschefer underrettes.

§ 5. Det påhviler ethvert av brandvernets medlemmer i alt hvad brandtjenesten angår å følge de til enhver tid gjeldende instruksjer og reglementariske bestemmelser, uten motsigelse eller vegring straks å etterkomme foresattes befaling, samt å vise dem skyldig aktelse.

Tror nogen at en ham gitt befaling burde være anderledes eller finner han sig ved sådan forurettet, skal han allikevel uten vegring utføre befalingen på vedkommendes ansvar. Senere står det ham fritt for å klage.

De befalende har å iakttå at enhver henvendelse til underordnede skjer med sindighet, bestemthet og høflighet. På møtested eller brandsted har han å melde sig for nærmeste foresatte og motta ordre. I tjenesten har han å holde sig på anvist plass og med orden, omhu og raskhet å forestå sin avdelings opgave.

Enhver overordnet har ansvaret for at de av ham gitte ordres blir riktig oppfattet og utført av underordnede. I intet tilfelle må befal eller mannskap begi sig bort forinnen brandredskapene er bragt tilbake og avdelingen er avmønstret.

§ 6.

- 30 juni. 1. Brandchefen fungerer efter lov av 15 august 1908, kfr. kongelig resolusjon av 3 juli 1909. Han fører tilsynet med den del av vannverket som sorterer under brandvesenet. Han har å påse at alt til brandvesenet hørende materiell er til stede i tilstrekkelig mengde og i brukbar stand og sørger for alle fornødne reparasjoner. Til nødvendig assistanse og arbeidshjelp benytter han sig såvidt mulig av håndverkere eller arbeidere som av formannskapet er eller måtte bli ansatt.
2. Brandchefen leder slukningsarbeidet i brandtilfelle. Han innkaller brandvernet til øvelser og mønstring. Om ufullstendig fremmøte og andre uregelmessigheter sender han snarest mulig innberetning til brandstyret.
3. Brandchefen har å føre følgende bøker:
1. Fortegnelse over brandvernets folk.
 2. Dagbok for inn- og utgående saker.
 3. Kopibok.
 4. Løsørebok.
 5. Fortegnelse over ildsfarlige bedrifter.
 6. Protokoll for brandsyn.
 7. Feierprotokoll.
 8. Rapportbok.
4. Brandchefen ansettes på 6 — seks — måneders gjensidig opsigelse. Hvis han påvislig forsømmer nogen av de ham påhvilende plikter, kan han dog avskjediges uten opsigelse. For øvrig henvises til brandloven § 24—§ 27.
5. Forskrifter for brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren på Mysen approbert av Abeidsdepartementet 26 mai 1911 opheves.

§ 7. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingschefen:

- 1) å føre den nærmeste kommando over sin avdelings mannskaper og redskaper direkte under brandchefens overlevelse;
- 2) å sette sig nøie inn i brandvernets organisasjon, redskapenes innretning og bruk og alt i øvrig tjenesten vedkommende;
- 3) å påse at mannskapene er fulltallig til stede ved møter og utrykning, at alle underordnede oppfyller sine plikter, at alt det avdelingen tilhørende materiell er i behørig stand;
- 4) å annelde enhver uorden, skjødesløshet, mangel eller pliktforsømmelse til brandchefen;
- 5) å føre rulle over avdelingen og søke til stadighet å føre kontroll over mannskapenes opholdssted, samt melde enhver forandring til brandchefen;

- 6) å handle midlertidig på eget ansvar, såfremt ingen av 30 juni. hans foresatte for anledningen er til stede.

§ 8. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingens vedkommende:

- 1) å være sin chef behjelpelig med avdelingens ledelse, i chefens fravær å overta dennes tjeneste forsåvidt ikke anderledes bestemmes av brandstyret;
- 2) etter ordre å tilsi mannskapene til fremmøte ved øvelser, mønstring eller annen tjeneste;
- 3) å være sin chef behjelpelig med å føre mannskapsrullen samt uopholdelig melde til denne mulige forandringer, mangler, skjodesløshet, uorden eller pliktforsømmelser.

§ 9. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har vannverksavdelingens personell å rette sig efter den for dette gjeldende spesielle instruks.

Feiervesenets ordning i Mysen.

§ 1.

- a. Skorstenspiper, loddpiper, anbringere og trukne rør skal feies en gang i månedene fra og med juni til og med september og fire ganger de andre otte måneder i året med otte ukers mellomrum mellom hver gang. Altså i alt 5 ganger i året.
- b. Piper som er i stadig bruk det hele år, skal feies hver annen måned.
- c. Piper i fabrikken, bakerier, røkerier og lignende bedrifter hvor der på grunn av brennmaterialets art eller fyring er mer enn almindelig sterk sotdannelse, utføres feining hver 6 uke året rundt.
- d. Piper hvortil fører høist to røkganger feies i sommermånedene (juni—september) som under § 1 a nevnt, i de andre måneder av året utføres feining av disse piper hver annen runde. Samme bestemmelse gjelder piper som bevislig sjelden brukes.
- e. Hvor elektrisk opfyring benyttes og en eller flere piper som følge herav eller av andre grunner ikke benyttes, er huseieren fritatt for feining av disse, såfremt skriftlig melding herom er innsendt til brandchefen. Feiermesteren tilpliktes uten erstatning å inispisere disse piper så ofte brandchefen finner det påkrevet. I tilfelle feilaktige oplysninger gjøres ansvar gjeldende overfor huseieren likesom denne fortaper sin rett til fritagelse for feining. En ajourført fortegnelse over disse piper skal bero hos brandchefen.

§ 2. I henhold til brandloven § 17 må feining ikke utføres av andre enn den ansatte feiermester. Han skal utføre så

30 juni. vel den lovbefalte feining som efter forlangende all feining av piper og ildsteder efter fastsatt betaling (kfr. § 1 og 4).

§ 3. Feiermesteren fører en feierbok. I denne bok kvitterer huseieren — eller den av husets medlemmer som erlegger betalingen — for utført feining, dato, antall feiede piper og beløpets størrelse anføres. Feieboken forellegges brandchefen efter hver runde og beror hos ham til næste runde. Med hensyn til feiermesterens øvrige plikter og rettigheter henvises til brandloven §§ 16, 17, 18, 19 samt §§ 8, 9, 10, 11, 12 i samme lov.

§ 4. Feiermesteren har betaling for all feining efter følgende tariff:

1. etg. hus	kr. 0,50
2. —»—	» 0,70
3. —»—	» 0,80
4. —»—	» 0,90
Fabrikk- og bakeripiper	» 1,20

Feiermesterens godtgjørelse utres av huseieren. For øvrig henvises til brandloven § 19, 1ste og 2nen passus.

2 juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvogner § 2, annet ledd, samt til den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes følgende:

Det ved kongelig resolusjon av 12 juni 1914 under post I a. fastsatte forbud mot motorvognkjøring på hovedveien Fenstad—Melkå i Stadsbygd herred opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

4 juli. **Lov om endringer i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1925 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover av 9 august 1918, 25 februar 1921 og 7 juli 1922 skal herefter lyde så:

§ 1. Den Norske Stats Småbruk- og Boligbank har til formål å gi lån:

I.

mot kommunegaranti

a. til opprettelse, erhvervelse eller bebyggelse av små gårdsbruk (småbruk) eller til betaling av gjeld på slike bruk (kapitel 2).

- b. til opførelse, fullførelse eller erhvervelse av boliger eller til betaling av gjeld på sådanne (kapitel 4 og 5).

II.

uten kommunegaranti

til personer, som bor eller har sitt erhverv i en by, til opførelse, fullførelse eller erhvervelse av egne boliger i et herred (kapitel 4).

III.

- a. til herreder til erhvervelse og bebyggelse av landeiendommer, som aktes utstykket i småbruk (kapitel 3).
b. til kommuner til opførelse av boliger og til erhvervelse av faste eiendommer, som aktes utstykket i boligtomter (kapitel 6).

IV.

mot statsgaranti

til opprettelse i visse tilfelle av nybrottsbruk (jfr. § 20, 4de ledd).

§ 11. Adgang til å få lån til opprettelse, erhvervelse eller bebyggelse av småbruk eller til betaling av gjeld på slike bruk har norsk statsborger, mann eller kvinne, som

er skikket til å oprette, eie, drive og vedlikeholde småbruket som jordbruk og til å dyrke det op, når det gjelder lån til opprettelse av nybrottsbruk,

trenger en vesentlig hjelp for å kunne oprette, erhverve, bebygge eller beholde bruket, og som efter skjønn av småbruksnevnden eller efter siste års skatteligning ikke eier en formue av over kr. 6 000,00, innbo ikke medregnet, men en formue av ikke under kr. 1 000,00, innbo medregnet, og ikke over kr. 10 000,00, innbo ikke medregnet, når det gjelder lån til nybrottsbruk,

ikke ellers eier fast eiendom til så stor verdi, at denne, tillagt småbrukets verdi, går over den i § 12 satte grense.

Ved skjønnet over, om en lånsøker er skikket til å oprette, eie, drive og vedlikeholde og i tilfelle dyrke op småbruket som jordbruk, kan også tas hensyn til ektefellens og barnas egenskaper.

Bankens styre kan fritas for kravet om en minste formue efter 3dje ledd.

§ 12. Den eiendom lånet gjelder, må være særskilt skyld-satt, inneholde minst 50 ar opdyrket eller dyrkbar jord og være skikket som småbruk. Dessuten bør der såvidt mulig tilligge bruket de herligheter og rettigheter, som efter de stedlige forhold anses nødvendige for et lite gårdsbruk, såsom havn, tørvmyr eller skog til husbehov og gårdsfornødenhet.

4 juli. Brukets låneverdi (§ 13) må ikke være over kr. 25 000,00 for nybrottsbruk, derav ikke over kr. 10 000,00 for jorden; ellers må låneverdien ikke være over kr. 15 000,00, derav ikke over kr. 8 000,00 for jorden. Når lånet er til opprettelse eller erhvervelse av bruket, må kjøpesummen være rimelig i forhold til eiendomsprisene i egnen.

Bruket må ha eller skaffes de for beboelse eller drift nødvendige hus, hvis ikke bankens styre efter anbefaling av småbruksnevnden og herredsstyret i det herred, som garanterer for lånet (§ 17), fritar herfor.

Lån til opprettelse av nye småbruk bør gå foran lån til erhvervelse eller bebyggelse av eldre bruk, og disse siste lån gå foran lån til betaling av gjeld. Innen samme herred bør dessuten lån til opprettelse av nybrottsbruk gå foran lån til opprettelse av småbruk med vesentlig opdyrket jord.

Med nybrottsbruk forstås i denne lov småbruk med vesentlig uopdyrket jord. Vesentlig uopdyrket er jorden når minst $\frac{2}{3}$ av det dyrkbare område er uopdyrket.

§ 14. Lån kan gis med inntil 9/10 av småbrukets låneverdi. Dog må lån, som gis til opprettelse eller erhvervelse av bruk, ikke være større enn 9/10 av den virkelige kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen. Intet lån må være over kr. 10 000,00. Til fradrag i lånet kommer mulig statsbidrag til opførelse av uthus. Dog skal fradrag bare skje med det beløp hvormed lånet tillagt statsbidraget overstiger det høieste lånebeløp efter 1ste og 2net punktum.

§ 15. Lån til opprettelse (erhvervelse og bebyggelse) av nybrottsbruk forrentes med 4 pct., lån til opprettelse av andre småbruk med $4\frac{1}{2}$ pct.

Andre lån forrentes efter den rentefot, som Kongen fastsetter. Renten bør gjennomsnittlig settes så høi, at det offentlige ikke lider noget rentetap. For det enkelte lån blir den rente uforandret, som gjaldt, da lånet blev tilsagt av banken.

§ 17. Til sikkerhet for ydet lån skal banken, foruten herredsgaranti eller statsgaranti efter § 20, 4de ledd, ha panterett i småbruket med hus og forsikringssum. Er der pantegjeld på småbruket med prioritet foran bankens lån, må den sammenlagte gjeld ikke utgjøre over 9/10 av låneverdien, og, hvis lånet gis til opprettelse eller erhvervelse av bruket, ikke over 9/10 av den virkelige kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen. Heftelser, som består i årlig utredsel, ansettes til utredselens 25-dobbelte beløp. Føderåds verdi ansettes efter småbruksnevndens skjønn, dog ikke under den årlige utredselens 5-dobbelte beløp.

Heftelser og utredslar, som hviler på et bruk, som små-

bruk blir utskilt fra, kan dog, når det anses ubetenkelig, 4 juli.
etter anbefaling av småbruksnevnden og med samtykke av herredsstyret settes ut av betraktning.

§ 20. Efter befaringen og skylddelingen trer småbruksnevnden sammen til endelig behandling av låneandragendet. Nevnden avgir erklæring som nevnt i § 19 c og uttaler, om der bør gis lån og med hvilket beløp. Er nevnden ikke enig i uttalelsen fra helserådets ordfører (jfr. § 19 b i slutningen), skal den anføre sine grunner herfor.

Nevndens formann sender derefter ansøkningen med bilag, takstforretningen og uttalelsen fra nevnden samt i tilfelle fra helserådets ordfører til herredsstyret, som beslutter, om herredet garanterer overfor banken og med hvilket beløp. Hvis herredsstyret beslutter å garantere, uttaler det samtidig, om herredet stiller som vilkår for sin garanti, at lånet skal gis mot 1ste prioritets pant eller, i annet fall, efter hvilke heftelser.

Herredsstyret bør ikke garantere for lånet, hvis kjøpesummen efter nevndens skjønn ikke er rimelig i forhold til eiendomsprisene i egnen.

Avslår herredsstyret å garantere for lån til nybrottsbruk og lånsøkeren ikke har hjemstavnsrett i herredet, kan staten garantere for lånet efter de regler som til enhver tid gjelder herom.

§ 21. Fra herredsstyret sendes saken, bilagt med utskrift av beslutningen, tilbake til småbruksnevndens formann.

Har herredsstyret besluttet, at herredet garanterer for det hele lån eller for en del, og lånsøkeren i siste tilfelle eklærer, at han ønsker lånet også efter nedsettelsen, sender nevndens formann ansøkningen med bilag, takstforretningen, uttalelsen fra nevnden samt i tilfelle fra helserådets ordfører og utskriften av herredsstyrets garantibeslutning til banken.

I det tilfelle som er nevnt i § 20, 4de ledd, sender formannen søknaden med bilag til jordstyret til videre behandling.

§ 23. Til lånet er innfridd, plikter brukets eier å drive det som jordbruk på forsvarlig måte, vedlikeholde hus og nødvendige gjerder og holde husene brandforsikret for den fulle verdi i en brandforsikringsinnretning, som bankens styre godkjenner. Eier av nybrottsbruk plikter dessuten å dyrke op jorden på forsvarlig måte. Ingen låntager kan uten samtykke av herredsstyret og bankens styre leie bort nogen del av jorden eller opføre noget leiehus på bruket. Småbruksnevndens formann fører tilsyn hermed, og har i det oiemed enten selv eller ved et av nevndens medlemmer å besiktige bruket hvert 3dje år, og ellers så ofte herredsstyret bestemmer. Nybrotts-

4 juli. bruk skal dog besiktiges minst hvert år. Om de besiktigelser, som er avholdt i årets løp, sender formannen beretning til herredsstyret, som sender beretningen til banken, ledsaget av sin uttalelse.

Misligholder eieren nogen av disse forpliktelser, meldes det av nevndens formann uopholdelig til herredsstyret og bankens styre. Styret kan da inndra lånet efter forskriftene i § 75, og dette skal i tilfelle av sådan misligholdelse skje, hvis herredsstyret forlanger det.

Hvis eieren, før gjelden til banken er helt innfridd, uten samtykke av herredsstyret og bankens styre overdrar bruket til andre, blir dette likeledes av nevndens formann uopholdelig å melde til herredsstyret og til bankens styre, hvilket siste avgjør, om lånet på grunn herav blir å inndra overensstemmende med § 75. Inndragelse av lånet skal i sådant tilfelle skje, hvis herredsstyret forlanger det; dog kan lånet ikke inndras på grunn av overdragelsen, når den nye eier har de egenskaper, som er foreskrevet for låntagere, eller er avhenderens barn eller barnebarn, og nevnden finner kjøpesummen rimelig.

Selges eiendommen ved tvangsauksjon, foranstaltet av banken eller annen fordringshaver, til nogen, som har de egenskaper, som er foreskrevet for låntagere, blir lånet, hvis herredsstyret samtykker, å overføre på den nye eier. Når omstendighetene gjør det særlig ønskelig, skal det, hvis herredsstyret samtykker, dog også tillates, at lånet for resten av avdragstiden eller en del av denne overtas av en kjøper, som ikke har de nevnte egenskaper; hvis herredsstyret ikke samtykker, blir lånet å innbetale.

§ 25. Når der én gang er gitt lån til et småbruk, kan der ikke gis nytt lån til samme bruk. Dog kan der gis tillegglån:

til bebyggelse av bruket og til erhvervelse av skog, havn og jord, som med fordel kan tillegges bruket, når brukets låneverdi efter den nye takst og det oprinnelige lånebeløp sammen med tillegglånet ikke går over de grenser som er satt i §§ 12 og 14,

for den verdiforøkelse, som et småbruk har opnådd ved opdyrkning av dets udyrkede jord, når sådan opdyrkning er skjedd uten hjelp av offentlige midler,

til senere erhverver av bruket til innfrielse av kjøpesummen (utløsningssummen) for bruket, når dettes låneverdi efter den nye takst og det oprinnelige lånebeløp sammen med tillegglånet ikke går over den grense, som er satt i § 14, jfr. § 12.

De forskrifter, som er gitt i foregående paragrafer om lån til småbruk, gjelder også tillegglån.

Tilleggslån forrentes efter den rentefot som blir fastsatt 4 juli. i henhold til § 15, 2net ledd.

Som hjelp av offentlige midler efter 3dje ledd anses det også når staten i nogen tid har dekket renten for optatte lån.

§ 34. Hvis herredet ønsker et endelig lån, skal ansøking herom innsendes til banken før utløpet av fristen efter § 33. Er dette ikke gjort, eller inneholder ansøkingen ikke de fornødne opplysninger til oppgjør av forskuddslånet efter nedenstående forskrifter, kan bankens styre bestemme, at resten av forskuddslånet straks skal betales tilbake.

Efter fristens utløp og til forskuddslånet betales tilbake eller gjøres op, skal det forrentes med 1 pct. høiere rente enn den som er fastsatt for forskuddslån. Samme forhøiede rente skal også svares av forskuddslånet for den hele tid, hvis herredet i vesentlige stykker har fraveket den plan for, hvad lånet aktes brukt til, som er fremlagt efter § 28.

Ansøking om et endelig lån skal være ledsaget av den i § 29 b nevnte plan og de opplysninger, som er fornødne til å fastsette størrelsen av det endelige lån efter nedenstående forskrifter.

Det endelige lån består av:

- a) Summen av takstsummene og i tilfelle, av byggetakstsummene efter § 29 b for de småbruk, som kommunen ikke har solgt.
- b) Den del av overslagssummen for herredets forberedende arbeider efter § 27, som antas forholdsvis å falle på de småbruk, som herredet ikke har solgt. Størrelsen av denne forholdsvis del bestemmes av den offentlige landbruktjenestemann, som har utarbeidet planen for de forberedende arbeider, eller, hvis han er forhindret, av en annen sakkyndig, som bankens styre opnevner.
- c) Summen av de lån, som herredsstyret har gitt dem, som leier småbruk av herredet.

Søkes der om et endelig lån, som er større enn forskuddslånet, skal saken forelegges Kongen til avgjørelse, om det skal tillates herredet å opta lånet. Ellers er approbasjon efter § 39 i lov om formannskaper på landet m. v. av 14 januar 1837 ikke nødvendig.

Det endelige lån skal ikke settes høiere enn kjøpesummen for eiendommen, tillagt omkostningene ved erhvervelsen og i tilfelle byggetakstsummene efter foranstående bokstav a og b og lån efter foranstående bokstav c. Heller ikke skal det endelige lån settes høiere enn det største beløp, som er fastsatt efter § 28, siste ledd.

Forskjellen mellem forskuddslånets opprinnelige beløp og

4 juli. det endelige lån utlignes mellem banken og herredet ved rede penger.

§ 40. Den bolig, lånet gjelder, må være beregnet til høist to familier, og den tomt, som regnes med i eiendommens låneverdi (§ 41), må ikke inneholde mer enn 50 ar opdyrket eller dyrkbar jord. Til bolig regnes også dens nødvendige uthus. Låneverdien uten fradrag av kapitalisert leieavgift av tomten må i byene og bymessig bebygde strøk i bygdene ikke være over kr. 20 000,00 og i bygdene i øvrig ikke over kr. 10 000,00. Tomten, likeledes uten fradrag av kapitalisert leieavgift, må ikke ha større verdi enn kr. 3 000,00 i byene og bymessig bebygde strøk i bygdene og kr. 1 800,00 i bygdene i øvrig. Etter ansøking fra et bystyre (herredsstyre) og anbefaling fra bankens styre kan Kongen forhøie grensen for låneverdien i en by eller et bymessig bebygd strøk på landet fra kr. 20 000 til kr. 25 000,00 og i et herred i øvrig fra kr. 10 000,00 til kr. 12 500,00, forsåvidt det gjelder boliger, som opføres av mur, eller som skal være beregnet til to familier. Når de stedlige forhold i by tilsier det, kan Kongen likeledes, etter ansøking og anbefaling som nevnt i foregående punktum, forhøie den arealgrense, som er fastsatt i første punktum.

Forhøielse som nevnt i forrige ledd kan i bymessig bebygde strøk i bygdene skje også etter ansøking fra bystyret i tilgrensende by, når ansøkingen blir anbefalt av bankens styre og av vedkommende herredsstyre.

Når lånet er til erhvervelse av bolig, må kjøpesummen være rimelig i forhold til eiendomsprisene i kommunen.

I bygdene skal tomten, hvis den er lånsøkerens eiendom, særskilt skyldsettes. I alle tilfelle skal tomtens grenser være tydelig avmerket.

Lån til opførelse eller fullførelse av boliger bør gå foran lån til erhvervelse av boliger og disse siste lån gå foran lån til betaling av gjeld på boliger.

Lån til boliger på leiet grunn må bare tilstås, hvis leietiden er fastsatt således, at den ikke utløper eller uten samtykke av banken og den kommune, som har garantert for lånet, kan utløpe i den tilbakebetalingstid, som gjelder for lånet. Dessuten må leietageren ha rett til ved leietidens utløp å innløse tomten etter dens verdi på innløsningstiden, forsåvidt ikke eieren vil overta de hus, som er opført på tomten, etter lovlig skjønn. Det som er fastsatt foran i dette ledd av paragrafen, gjelder dog ikke, hvis grunnen eies av staten, en kommune eller noget offentlig fond.

§ 43. Lån til opførelse eller fullførelse av bolig forrentes med $4\frac{1}{2}$ pct. Lån til erhvervelse av bolig og til betaling av gjeld på bolig forrentes efter den rentefot, som fastsettes i

henhold til § 15, 2net ledd. For det enkelte lån blir den rente 4 juli.
uforandret, som gjaldt, da lånet blev tilsagt av banken.

Lånene til opførelse, fullførelse eller erhvervelse av bolig er avdragsfrie de første 2 år og betales tilbake de følgende 28 år i halvårslige terminer, således at renter og avdrag tilsammen ved hver termin utgjør omtrent det samme beløp.

Lån til betaling av gjeld på bolig tilbakebetales i 28 år i halvårslige terminer, således at renter og avdrag tilsammen ved hver termin utgjør omtrent det samme beløp.

§ 75. Hvis skyldige renter og avdrag av lån, som er gitt i henhold til denne lov, ikke blir betalt i rette tid, kan derav beregnes 1 pct. høiere årlig rente enn den rente som gjelder for lånet. Denne rente erlegges fra forfallsdag, til betaling skjer.

I mangel av betaling til fastsatt tid av renter og avdrag av lån mot pant i fast eiendom er det hele restlån forfallent til betaling, og banken har adgang til etter 6 ukers varsel i «Norsk Kunngjørelsestidende» og påfølgende kunngjørelse overensstemmende med lovgivningen om tvangsauksjoner å la pantet selge ved offentlig auksjon uten foregående innkallelse til forlikskommisjonen, søksmål og dom. Det skal dessuten stå banken fritt for å gjøre utlegg i skyldnerens løsøre, som om den hadde forfallent kommisjonsforlik for det skyldige beløp. Samme adgang til fyldestgjørelse har banken også i andre tilfelle av misligholdelse av lånene, dog så, at lånene må opses med 6 ukers varsel.

Hvis lån, som er gitt uten pant i fast eiendom, blir misligholdt ved, at renter og avdrag ikke blir betalt i rette tid, eller på annen måte, har banken adgang til å opsi restlånet til innbetaling med 3 måneders varsel.

Lån, som er gitt i henhold til denne lov, må ikke inndrives på grunn av misligholdelse, og pant, som er stillet for lån, må ikke fraselges eieren, før den, som har garantert for lånet, er underrettet.

§ 83. Særskilt for Finnmark gjelder følgende:

1. For herred eller deler av et herred, hvor de økonomiske forhold gjør det nødvendig, kan Kongen efter ansøknin fra herredsstyret og anbefaling av bankens styre fastsette, at lån til opførelse eller fullførelse av boliger samt til opførelse av nye beboelseshus istedenfor eldre utjenlige sådanne skal kunne gis mot en rente av 3 pct. og med en tilbakebetalingstid av 42 år (uten avdragsfrihet). Lån kan tilstås, selv om tomten er over 50 år dyrket eller dyrkbar jord; dog må dens verdi ikke være større enn bestemt i lovens § 40.
2. Lån som nevnt kan utgjøre eiendommens fulle låneverdi.

4 juli. når denne ikke overstiger kr. 5 000,00. Dog må intet lån være større enn den virkelige kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen.

3. Til sikkerhet for lån som nevnt godtas, foruten pant etter § 17, 1ste ledd og § 44, 1ste ledd, garanti av vedkommende herred for 2/10 av mulig tap ved lånet.

4. Lån som nevnt tilstås lånsøkere, som har så dårlig råd, at de ikke kan ta lån etter denne lov på de almindelige vilkår. Herom skal nevnden og herredsstyret avgis erklæring, når låneansøkningen sendes til banken.

5. Når herredets utstrekning eller samferdselsforhold gjør det ønskelig, kan Kongen efter ansøkning fra herredsstyret og anbefaling av bankens styre tillate, at antallet av medlemmer i småbruks- (bolig-)nevnden økes til 12. Av grunn som nevnt og på samme måte kan det fastsettes, at nevndens formann skal ha skyss- og kostgodtgjørelse av statskassen for reiser, som han foretar i anledning av denne lov.

Bestemmelsene i denne paragraf nr. 1 til 4 skal også gjelde for herredene Kvæangen, Skjervøy, Lyngen og Sørfjord i Troms fylke.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 4 juli 1925.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Tveiten.

H. S. Fürst.

4 juli. **Plakat** angående endringer i plakat av 4 august 1911 (kfr. plakat av 29 juni 1922 og 20 februar 1925) inneholdende regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt).

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v., av 27 juni 1892 med senere tilleggslover dens §§ 2 og 6 fastsettes herved sådan endring i plakat av 4 august 1911 (kfr. plakat av 29 juni 1922 og 20 februar 1925) inneholdende regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt), at dens §§ 2, 3 og 4 herefter skal lyde således:

§ 2. Innførsel må alene finne sted til de kjøpstæder eller ladesteder, hvor der er innført offentlig kjøttkontroll i henhold til lov av 27 juni 1892 (kfr. lover av 25 juli 1910 og 14 juli

1914) om kommunale slaktehus m. v. Kjøttet skal underkastes 4 juli. kontroll og i tilfelle stemples. Landbruksdepartementet kan for enkelte tilfelle tillate innførsel til andre steder. Derhos skal det inntil videre være tillatt å innføre slaktekjøtt over riksgrensen mot Sverige til benyttelse for befolkningen i grensedistriktene uten å underkastes kontroll.

§ 3. Ferskt slaktekjøtt, hvorved forstås slaktemessig behandlet kjøtt uten tilsetning av konserveringsmidler, må kun innføres i hele, opbrystede kroppar. Disse kan dog for storfe og hests vedkommende være opstykket i ens merkede halve eller fjerdedels kroppar.

Bryst- og bukhule må være åpne for kontroll. Nyrene skal medfølge i organisk sammenheng. Bryst- og bukkinde må være ubeskadiget til stede, og lymfekjertlene ikke borttatt. Andre medfølgende organer skal være naturlig forent med slaktet; dog må de, særlig i frossen tilstand, ikke vanskeliggjøre kontrollen. Løse organer tillates ikke innført.

Kjøtt, som grenseboere på norsk side fører over riksgrensen fra Sverige, skal kunne innføres i mindre deler enn foran nevnt, men kun til forbruk av importøren selv eller hans husstand. På sådant kjøtt finner heller ikke bestemmelsene i § 4 anvendelse.

§ 4. For innførselen skal for øvrig gjelde følgende regler:

- a. Ferskt slaktekjøtt — med undtagelse av renkjøtt — skal alene kunne innføres, når det stammer fra dyr, slaktet i et av statsmyndighet i vedkommende land for slaktning til eksport til utlandet godkjent offentlig slaktehus eller slakteri, hvor slaktning, kontroll og forsendelse m. v. av kjøttet foregår efter regler godkjent av vedkommende statsmyndighet i utførselslandet, og hvor de kontrollerende veterinærer på samme vis dertil er godtatt eller ansatt av nevnte myndighet. Kjøttet må kun innføres her til direkte fra vedkommende utenlandske slaktehus.
- b. Kjøttet skal være forsynt med stempelmerker, som beviser, at kjøttet stammer fra dyr, som av kontrollveterinær er besiktiget i slakteriet umiddelbart før slaktningen og funnet sunt, og at kjøttet av kontrollveterinær er undersøkt og funnet sunt og tjenlig til menneskeføde (prima). Sådanne stempelmerker, der skal godtas av Landbruksdepartementet, skal angi eksportlandets navn og slakteriets nummer.
- c. Der skal ved metalltråd og blyplombe være påheftet kjøttet merkelapp, der angir utførselslandets navn, det eksporterende slakteris nummer og beliggenhet (by), kjøttets art, samt at det i henhold til gjeldende lov eller reglement er godkjent til utførsel. Merkelappen skal være datert

4 juli. og underskrevet av vedkommende dertil autoriserte kontrollveterinær.

d. Landbruksdepartementet kan kreve, at der med hvert parti kjøtt skal følge sådan eksportattest, som Landbruksdepartementet nærmere bestemmer.

Kjøtt, som ikke innføres i dertil bestemte og særlig innrettede transportrum, skal være forsynt med ny, ren emballasje. Rum for transport av kjøtt skal være rent og smittefritt.

Til kommuner, hvor der er kommunal kjøttkontroll, kan der inntil videre fra svenske grensedistrikter innføres slakt uansett bestemmelsene i litr. a og b, når der medfølger slaktet en skriftlig erklæring fra vedkommende dyrs eier om kjøttets opprinnelse, slaktingssted og slaktningstid samt om, at dyret, hvorfra kjøttet stammer, ikke er slaktet på grunn av sykdom eller var sykt i slaktningsoieblikket. Denne erklæring skal bekreftes av svensk veterinær, politimyndighet, grensetollstasjonsbestyrer eller ordfører i vedkommende kommune med tilføyelse om, at der i distriktet ikke for tiden optrer ondartet smittsom husdyrsykdom. Dog skal disse attester, når det gjelder hest, inneholde erklæring om, at hesten er besiktiget av attestutstederen umiddelbart før slaktingen og funnet fri for sykdomstegn.

Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til å dispensere fra bestemmelsene i denne paragraf i særskilte tilfelle og til å gi almindelig dispensasjon for innførsel av frosset rendyrkjøtt.

Denne plakate trer i kraft straks.

Plakat av 20 februar 1925 angående endringer i plakate av 4 august 1911 (kfr. plakate av 29 juni 1922) inneholdende regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) samt den av Landbruksdepartementet i skrivelse av 20 februar 1925 trufne bestemmelse om grensetrafikken med kjøtt fra Sverige opheves.

Gitt på Oslo slott den 4 juli 1925.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Tveiten.

H. S. Fürst.

4 juli.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet. Det ifølge punkt VI i kongelig plakate av 20 februar 1925 bestående forbud mot innførsel av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk samt usmeltet talg fra Malmöhus-, Kristianstads-, Hallands-, Kronobergs-, Blekinge-, Kalmar-, Jönköpings-, Östergötlands-, Skaraborgs-, Elfsborgs- og Gøteborgs og Bohus len i Sverige

opheves forsåvidt angår Gøteborg- og Bohus len, 4 juli.
Elfsborgs len, Skaraborgs len og Østergøt-
lands len.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. I. I henhold til § 88 i byg- 4 juli.
ningsloven av 27 juli 1896, § 1 i bygningskommuneloven av
17 juni 1869 og § 65 i brandloven av 15 august 1908 bestem-
mes:

1. Den almindelige bygningslovgivning skal være gjeldende
for Aurlandsvngen innenfor de i Arbeidsdepartementets
foredrag av 4 juli 1925 nevnte grenser.
2. Strøket overgår til egen kommune i bygningsvesenets
anliggender.
3. Aurlandsvngen brandkommune skal ha samme grenser
som det under 1 nevnte strøk.

II. — — — — —

De i I post 1 omhandlede grenser er beskrevet således:

«I sudaust gjeng grensa ut ifrå vasstaket ovanfor Fæla-
brotet ved Aurlandselvi; derifrå i nordleg retning forbi sud-
austre kant av ungdomshuset til grenselina millom Per Wan-
gens åker og Ingeborg T. Vinjums eigedom. Derifrå langs
Nedre Ryggjakyrkjeveg til skjeringpunktet millom denne og
Vinjumvegen. Derifrå i rett lina til nordvestre hyrna av
eigedomen Hammerfest og so etter merki til denne eigedomen
til sjøen. So fyl grensa sjøen til elvi og vidare etter denne
til utgangpunktet.»

Kongelig resolusjon, hvorved de midlertidige tollsatser 4 juli.
opheves for ur 1 og 8 b.)*

*) Jfr. kunngjørelse av 3 juli 1922 (Lovtid. 1ste avd. s. å. pag. 347,
2nen avd. pag. 255).

§ 3. Julatten skal alle salgsteder lukkes senest kl. 6 6 juli.
ettermiddag.

§ 4. I lukningssteder ———— ikke tåles. De som
er kommet inn for lukningsstet kan ekspederes.

§ 5. Overtrædelse av disse vedtekter straffes efter loven,
jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles at
holde bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april
1924, har departementet med samtykke av lov nr. 6 av 26 juli
1912 stadfestet de av Singsborg
15 april og 27 juni 1925 fastsatte
§§ 1 og 2 i den

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.